

Onze partners
KIJKEN MET
goedkeuring MEE'

Willy Klerkx (58) verloor op jonge leeftijd haar man en haar zus. Haar tweede grote liefde bleek dichterbij dan gedacht. Al vier jaar is ze gelukkig met Bert van Rooijen (66), de man van haar zus.

Tekst **Nieke van Broekhoven** Foto's **Rita Dekkers, Willy Klerkx**

Van oorsprong komen Willy en Bert uit het noorden des lands. "Ik leerde Gerda, Willy's zus, kennen op dansles en kom al bij de familie sinds Willy tien jaar was", vertelt Bert. "Destijds was Bert gewoon het vriendje van mijn grote zus waar we heel benieuwd naar waren", zegt Willy. Ze is dertien als de familie naar Berlicum verhuist. Haar zus Gerda blijft bij Bert, maar samenwonen zonder trouwen was geen optie, dus zo geschiedde. Ze krijgen een dochter, verhuizen naar Lelystad en krijgen daar nog een zoon en dochter.

DIE LEUKE JONGEN

Terwijl Bert en Gerda al een volwassen leven leiden is Willy nog een echte tiener. Ze leert op haar negentiende haar Geert kennen in café 'De Wissel'. "Die leuke jongen bleek later het neefje van mijn baas te zijn! Hij werkte als vertegenwoordiger en kwam ineens heel vaak langs op kantoor", vertelt Willy lachend. Ze worden verliefd, kopen een stuk grond en trouwen snel daarna. Na de geboorte van een dochter en een zoon stopt Willy met werken. Later trekken ze in Geert's ouderlijk huis in Middelrode, waar Willy nog altijd woont.

Willy's familie is hecht en komt ondanks de afstand veel bij elkaar over de vloer. Bert en Gerda reizen regelmatig naar het zuiden voor de vele feesten en gezelligheid. De twee gezinnen van Bert en Willy gaan ook vaak samen op vakantie.

ONDANKS DE PIJN

Als Gerda op haar 41^e borstkanker blijkt te hebben verandert alles. Bert: "Toen we door haar vijf 'schone' jaren heen waren vierden we dit uitbundig, maar we waren te voorbarig. De kanker kwam keihard terug." Willy: "Ondanks de pijn, het haaruitval en het verlies van haar borst merkte je meestal niks van haar ziekte. Ze was altijd positief en zag er top uit."

De trouwerijen van Bert en Gerda's kinderen en de komst van negen kleinkinderen hielden Gerda lang op de been. Na zeventien jaar strijden verliest ze het gevecht. Ze overleed in januari 2010 na van iedereen afscheid te hebben genomen. "Het blijft een

groot verlies maar ik heb gelukkig veertig jaar van haar mogen genieten", zegt Bert.

Bert wordt door zijn kinderen, kleinkinderen en overige familie liefdevol opgevangen. Intussen begint Willy een nieuwe carrière als trouwambtenaar, een vak dat ze nog altijd beoefent.

Ik viel uiteindelijk voor Willy's spontaniteit en gezelligheid

DE VOLGENDE KLAP

Het leven gaat langzaam weer door tot de volgende klap in 2012, wanneer Willy's man ziek wordt. Hij is dan 56. Willy: "Hij ging steeds meer scheel kijken. Een tumor in zijn kaakholte bleek zijn oog omhoog te duwen. Na een chemokuur en een operatie hadden we goede hoop. Hij kon zelfs bij de bruiloft van onze zoon zijn waar ik trouwambtenaar mocht zijn. Maar een maand later was het uitgezaaid naar zijn longen en ongeneeslijk."

Bert & Gerda

Willy & Geert

Willy: "hij heeft de echo van zijn eerste kleinkind, onze nieuwe stamhouder, nog gezien. Hij wist op zijn sterfbed als enige van tevoren welk geslacht het had. Heel speciaal. Wij wilden het niet weten, dus de gynaecoloog had het voor hem op een briefje geschreven. Geert was een tevreden mens en we hadden een mooi leven samen. Ik kwam na zijn dood, ondanks het verdriet, in een warm bad terecht. Iedereen was zo zorgzaam en attent."

DICHTER TOT ELKAAR

Na Geert's dood komt Bert, op verzoek van zijn overleden zwager, soms op de koffie of wat klusjes doen. Willy: "Mensen vragen weleens of we niet eerder gevoelens hadden voor elkaar, maar hij was altijd echt mijn zwager en we waren met z'n vieren goede

vrienden. We hadden veel steun aan elkaar en deelden herinneringen aan onze partners. Langzamerhand kwamen we hierdoor dichterbij elkaar en gingen eens uiteten, waarna Bert bleef slapen in het gastenverblijf."

Op feestjes worden we nog vaak als laatste samen naar buiten geveegd

Met pretoogjes vertelt Bert: "Het viel mijn kinderen op dat ik steeds vaker naar tante Wil ging en dat dan ook mijn tandenborstel weg was. Ik viel uiteindelijk voor Willy's spontaniteit en gezelligheid." De kinderen reageerden positief, maar pinkten ook een traantje weg. Willy: "In het begin was het lastig welke rol we zouden spelen. We willen nooit elkaars partners vervangen. We blijven daarom voor kinderen en kleinkinderen gewoon oom en tante."

ZEG NOOIT NOOIT

Inmiddels staat iedereen achter de relatie. Binnenkort verhuist Bert zelfs naar Middelrode. Bert's jongste dochter trekt in zijn oude huis. Bert: "Ik word al steeds Brabantser, heb zelfs carnaval gevierd met Wil's carnavalsclub 'De Vossenwakers' en vond het nog leuk ook! Ik hoop hier nog bij de duivenclub te komen, want duiven zijn al 45 jaar mijn passie."

Willy viel op Bert's oprechte interesse in mensen en zijn zorgzaamheid. "Na 48 jaar weet ik gelukkig dat er geen verborgen gebreken zijn", lacht ze. "Dit is ons echt overkomen. We vergeten onze vorige partners nooit en we weten zeker dat ze met goedkeuring over onze schouders meekijken. Het is leuk zo, op feestjes worden we nog vaak als laatste samen naar buiten geveegd." En samen trouwen? "Het hoeft voor ons niet per se. We hebben het zo ook goed, maar zeg nooit nooit!"

Bert & Willy met beide gezinnen